

Bài Học 13 * 20 Tháng 6 – 26 Tháng 6

Chịu Đóng Đinh Trên Thập Giá Và Đã Sống Lại

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Sáng thế Ký 3:1-; Lu-ca 22:39-46; 2 Cô-rinh-tô 13:8; Lu-ca 22:53; Ma-thi-ơ 12:30; 1 Cô-rinh-tô 15:14.

Câu Gốc: “Con người phải bị nộp trong tay kẻ có tội, phải đóng đinh trên cây thập tự, và ngày thứ ba phải sống lại” (Lu-ca 24:7).

Từ lúc còn thơ ấu, Đức Chúa Giê-su đã biết rằng Ngài phải đến thế gian đặng hoàn tất ý định của Cha Ngài (Lu-ca 2:41-50). Chúa đã dạy dỗ, chữa bệnh, và truyền giáo với một lòng tin tưởng và vâng lời Đức Chúa Cha. Bây giờ, giờ đã đến. Sau buổi tiệc của Lễ Vượt Qua, Ngài bước đi một mình. Chẳng mấy chốc Ngài đã bị phản bội và chối bỏ. Ngài sẽ bị mang ra hành xử và bị án tử hình qua cái chết nhục nhã trên đồi Gô-gô-tha, và Ngài cũng sẽ sống lại từ sự chết trong chiến thắng.

Suốt cuộc đời nơi trần thế của Đức Chúa Giê-su, Ngài biết mình sẽ chết trên thập tự giá. Nhiều lần trong các sách Phúc Âm, chữ *phải* đã được dùng khi nói đến sự thống khổ và sự chết của Đức Chúa Giê-su (Lu-ca 17:25; Lu-ca 22:37; Lu-ca 24:7; Ma-thi-ơ 16:21; Mác 8:31; Mác 19:12; và Giăng 3:14). Ngài phải đi lên Giê-ru-sa-lem. Ngài phải gánh chịu. Ngài phải bị chối bỏ. Ngài phải bị đưa lên, v. v. . . Không gì có thể ngăn chặn con đường đi đến đồi Gô-gô-tha của Con Trời. Ngài từ chối không nghe lời cảm dỗ của Sa-tan biểu Ngài cố tránh thập giá (Ma-thi-ơ 16:22, 23). Ngài biết rằng Ngài “phải đi . . . phải chịu . . . phải bị giết, và phải sống lại.” Tất cả phải được làm cho trọn, vì không có một giải pháp hay một sự chọn lựa nào khác. Đây là một phần của “sự mầu nhiệm đã giấu kín trải các đời các kiếp, mà nay tỏ ra cho các thánh đồ Ngài” (Cô-lô-se 1:26).

Ghết-sê-ma-nê: Sự Tranh Chấp Khốc Liệt

Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên loài người, A-đam và Ê-va, và đặt họ vào trong một khung cảnh tuyệt hảo. Vườn Ê-đen có đủ cây trái, thú rừng để mang cho họ một cuộc sống đầy đủ và thỏa lòng. Nhưng Sa-tan đã đến thế gian (Sáng thế Ký 3). Những con người đầu tiên Chúa dựng đã bị cám dỗ và họ đã vấp phạm. Thế gian từ đó, bước vào sự tranh chấp giữa hai quyền lực: thiện và ác, giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan.

Trong dòng lịch sử của nhân loại, giữa một khu vườn khác, sự tranh chấp giữa hai quyền lực thiện và ác lại một lần nữa lên cao điểm. Sự tranh đấu giữa chân lý và sự gian dối, giữa sự thánh khiết và tội lỗi, giữa chương trình giải cứu nhân loại của Đức Chúa Trời và mưu đồ hủy diệt nhân loại của Sa-tan đã xảy ra.

So sánh những gì xảy ra trong Vườn Ê-đen (Sáng thế Ký 3:1-6) với diễn biến xảy ra tại Vườn Ghết-sê-ma-nê (Lu-ca 22:39-46). Điều khác biệt quan trọng nào đã xảy đến giữa hai khu vườn?

Hai điểm quan trọng cho chúng ta nhớ đến tại Vườn Ghết-sê-ma-nê ấy là: (1) Sa-tan đã cố gắng kéo Đức Chúa Giê-su để Ngài từ chối không hoàn tất sứ mạng và chủ đích của Đức Chúa Trời khi sai Ngài xuống thế gian; và (2) gương cao quý của Đức Chúa Giê-su khi Ngài cầu nguyện xin sức lực của Đức Chúa Trời và đặt mọi sự theo ý Cha Ngài để hoàn tất sứ mạng của mình. Ghết-sê-ma-nê cho thấy cuộc chiến thật khốc liệt mà bản thân người thì yếu đuối. Nhưng khải hoàn thuộc về những ai có kinh nghiệm biết trông cậy nơi quyền lực của sự cầu nguyện. Như lời cầu nguyện nổi tiếng của Đức Chúa Giê-su, “Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén này khỏi con! Dầu vậy, xin ý Cha được nên, chớ không theo ý con!” (Lu-ca 22:42)

Bao nhiêu quân thù vây phủ Đức Chúa Giê-su. Sa-tan mang toàn đạo quân của nó đến để tấn công Chúa khắp tứ bề. Môn đồ của Chúa là những người Chúa yêu thương, không thấu hiểu sự thống khổ và đau thương của Ngài. Nhưng Đức Chúa Giê-su cho chúng ta thấy sự cầu nguyện và giao phó mọi sự trong tay Đức Chúa Trời sẽ mang cho chúng ta sức mạnh chúng ta cần và giữ cho linh hồn đứng vững vững dầu đời đời đối đãi chúng ta thế nào chăng nữa.

Lần tới, khi bạn phải đối diện với sự cám dỗ của tội lỗi, làm thế nào để bạn có được kinh nghiệm của Đức Chúa Giê-su tại Vườn Ghết-sê-ma-nê thay vì kinh nghiệm của A-đam và Ê-va nơi Vườn Ê-đen? Điều quan trọng nào sẽ mang đến sự khác biệt giữa hai kinh nghiệm này?

Giu-đa

Xin Đọc Lu-ca 22:3. Sa-tan làm việc rất mạnh mẽ để làm cho các môn đồ phải từ bỏ Đức Chúa Giê-su và phản bội Ngài. Tại sao Sa-tan thực hiện được mưu đồ ấy với Giu-đa?

Trong Lu-ca 6:12-16, Lu-ca đã ghi lại Đức Chúa Giê-su đã một mình lên núi cầu nguyện trước khi Ngài chọn các môn đồ. Và Đức Chúa Giê-su đã tin rằng 12 môn đồ là ân phước Cha Ngài đã ban cho mình (Giăng 17:6-9). Giu-đa đã được chọn và người chẳng khác chi các môn đồ khác. Người có thể có cả một tương lai không khác chi tương lai của Phao-lô, hay Phi-e-rơ. Khi đứng giữa sự tranh chấp của thiện và ác, tại sao Giu-đa không có được kinh nghiệm của Vườn Ghết-sê-ma-nê, mà lại là kinh nghiệm của Vườn Ê-đen?

Giu-đa đã đi theo Chúa ba năm trời. Ông ta đã thấy quyền năng làm được các phép lạ nhiệm mầu của Thầy mình. Giu-đa hẳn phải muốn thấy Đức Chúa Giê-su dùng quyền năng ấy để tạo dựng một vương quốc nơi trần thế, và ông nghĩ mình sẽ có một chân trong chính quyền ấy. Thật đáng buồn vì Giu-đa đã đặt hy vọng nơi một vương quốc thế gian không bao giờ đến, và vì chạy đuổi theo giấc mộng ấy mà ông cũng đã mất một chỗ nơi một vương quốc thiên đàng chắc chắn sẽ đến.

Đọc Giăng 12:1-8 để thấy một lần khác khi một người tín đồ xúc dầu cho chân Chúa đã bị Giu-đa nhìn xét, và ông đã để cho lòng yêu tiền bạc của mình cao hơn lòng yêu thương Chúa. Lòng yêu mến vật chất và quyền lực của thế gian đã làm cho Giu-đa định giá Món Quà quý báu của thiên đàng (Ma-thi-ơ 26:15). Từ đó, “Sa-tan đã vào lòng người” và Giu-đa đã trở thành một linh hồn lạc mất.

Địa vị, tiền tài, quyền thế không phải là sai. Nhưng những điều ấy trở thành vấp nạm của đời bạn khi bạn để chúng cao hơn lòng trung tín mình có với Đức Chúa Trời. Tại sao, rất quan trọng, là chúng ta phải thử lòng mình để mình đừng bị nhầm lẫn và rồi cũng bị lạc mất như Giu-đa?

Thứ Ba * 23 Tháng 6

Vì Ngài Hay Là Nghịch Lại Ngài

Những người sau đây liên hệ gì với Đức Chúa Giê-su? Và bài học nào chúng ta học được qua câu chuyện này để giúp chúng ta trong mối tương quan của mình với Đức Chúa Trời, và với sự hy sinh nơi Thập Giá của Chúa chúng ta?

Những người thuộc đảng San-hê-rin (Lu-ca 22:53). Lỗi lầm nào họ có? Tại sao họ phạm lỗi ấy? Phần chúng ta mình học được bài học nào để tránh không bị giống như họ?

Phi-lát (Lu-ca 23:1-7, 13-25). Điều gì đã làm Phi-lát nói rằng, “Ta không thấy người này có tội gì cả” (Giăng 19:4) nhưng đồng thời vẫn quyết định cho Ngài bị đóng đinh cho đến chết nơi thập tự giá? Chúng ta học được bài học nào qua lỗi lầm này của Phi-lát và việc người không làm điều phải làm?

Hê-rốt (Lu-ca 23:6-12). Lỗi lầm rất lớn nào mà Hê-rốt đã vấp phạm? Chúng ta học được gì qua điều ấy?

Hai kẻ trộm (Lu-ca 23:39-43). Hai tội nhân nhìn lên Thập Giá và có hai thái độ khác nhau. Chúng ta đứng phía bên nào trong chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời? Nói cách khác, chúng ta chỉ có thể đứng về một phe trong cuộc đấu tranh giữa thiện và ác, không thể nào cả hai bên.

Thứ Tư * 24 Tháng 6

Ngài Sống Lại Rồi

Buổi sáng của ngày thứ nhất trong tuần lễ, các người đàn bà phải đi đến mộ Chúa để chu tất việc liệm xác Ngài, vì khi họ nhận xác Ngài để tẩm liệm, lúc đó đã cuối ngày thứ sáu, sắp đến giờ mặt trời lặn bước vào ngày Sa-bát.

Trong mấy đoạn đầu của sách Công vụ các Sứ Đồ, chúng ta thấy có cả thảy 8 thí dụ về sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su. Công vụ 1:22; Công vụ 2:14–36; Công vụ 3:14, 15; Công vụ 4:1, 2, 10, 12, 33; và Công vụ 5:30–32. Tại sao sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su rất quan trọng trong sự giảng dạy của các sứ đồ và của niềm tin của tín hữu của hội thánh lúc ban đầu? Tại sao sự giảng dạy này cũng rất quan trọng ngày hôm nay?

Các người đàn bà là những người chứng kiến ngôi mộ trống và sự sống lại của Đức Chúa Giê-su. Họ đã là những nhân chứng đầu tiên làm chứng về điều họ thấy. Nhưng chẳng ai tin họ (Lu-ca 24:11). Đến cả các sứ đồ cũng không tin và cho đây là những lời viễn vông do nơi lòng thương nhớ Chúa mà ra. Và họ đã lầm to!

Sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su là một phần quan trọng của công việc Đức Chúa Trời phải làm để giải cứu nhân loại và là một phần quan trọng của đức tin người tín đồ của Đức Chúa Giê-su. Chính sứ đồ Phao-lô đã khẳng định tỏ tường, “Nếu Đấng Christ đã không sống lại, thì sự giảng dạy của chúng tôi là vô ích, và đức tin của anh chị em cũng vô ích” (1 Cô-rinh-tô 15:14). Ngôi mộ trống không vì chỉ qua sự sống lại của Đấng Christ mà chúng ta mới có niềm hy vọng. Không có niềm hy vọng của sự phục sinh, thì sự sống của chúng ta, một khi đã chấm dứt nơi trần thế, nó sẽ vĩnh viễn chấm dứt. Sự sống của Đấng Christ đã không chấm dứt nơi mộ phần, và đó là lời hứa cho chúng ta biết rằng sự sống của chúng ta cũng không chấm dứt nơi ấy.

Mọi Sự Phải Được Ứng Nghiệm

Hãy Đọc Lu-ca 24:13-49. Đây là đoạn Kinh Thánh ghi lại diễn tiến của các sự kiện đã xảy ra liên sau khi Đức Chúa Giê-su sống lại. Trong những cuộc đàm đạo khác, Đức Chúa Giê-su đã dùng phương cách nào để giúp người ta hiểu những gì đã xảy đến cho Ngài? Và tại sao các điều ấy là rất quan trọng, ngay cả cho chúng ta ngày nay trong sự chúng ta làm chứng cho thế gian.

Rồi Đức Chúa Giê-su hiện ra cùng các môn đồ của Ngài, cho họ thấy Ngài vẫn bằng xương bằng thịt và ăn uống với họ. Hơn thế nữa, Ngài chỉ cho họ Lời của Đức Chúa Trời: “Vì có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn đường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhớ danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Tất cả các người đã thấy mọi việc đó” (Lu-ca 24:46-48).

Ở đây Đức Chúa Giê-su chỉ vào Kinh Thánh và các lời tiên tri nói về sự chết và sự sống lại của Ngài cho các môn đồ. Ngài dùng Kinh Thánh để giải thích rõ ràng cho họ hiểu điều gì đã xảy đến cho Ngài. Và Ngài cho họ thấy sự phục sinh của Ngài là chính sứ mạng mà họ phải truyền giảng và dạy dỗ cho khắp cùng thế giới. Điều này cho chúng ta thấy, dầu Ngài đã là bằng chứng hiển nhiên, Đức Chúa Giê-su vẫn luôn luôn hướng dẫn những người tin Ngài về với Lời Đức Chúa Trời. Nên Kinh Thánh quan trọng với chúng ta ngày nay chẳng khác chi đối với các môn đồ Chúa ngày xưa.

Bạn dành bao nhiêu thời giờ mỗi ngày để đọc lời Chúa? Kinh Thánh ảnh hưởng đời sống bạn được bao nhiêu? Những quyết định bạn chọn lựa và cách bạn đối xử người khác có thể hiển ảnh hưởng của Kinh Thánh không?

Thứ Sáu * 26 Tháng 6

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Tầm quan trọng của sự chết của Đức Chúa Giê-su đã được chứng kiến bởi các thánh nhân và bởi các thiên sứ. Những kẻ có tội sẽ chẳng có hy vọng gì được vào nước thiên đàng của Đức Chúa Trời nếu không có Chiên Con đã bị giết để làm nền tảng cho hội thánh được thành lập. Thế nào mà chúng ta không làm sáng danh sự hy sinh diệu kỳ nơi thập giá của Đấng Christ ? Đến cả các thiên sứ cũng không được an toàn nếu họ không chăm nhìn vào sự hy sinh của Con Đức Chúa Trời. Nhờ quyền năng của sự hy sinh nơi thập giá mà các thiên sứ của thiên đàng cũng được bảo vệ không ngã lòng và sa ngã. Không bởi thập giá thì các thiên sứ cũng không tránh được sự tấn công của ma quỷ khác nào sự sa ngã của Lu-xi-phe thuở xưa. Thiên sứ vẹn toàn đã vấp phạm ngay ở thiên đàng. Loài người toàn vẹn đã phạm tội ngay tại Vườn Ê-đen. Bất cứ ai muốn có sự an toàn dưới đất và thiên đàng phải chăm nhìn vào Chiên Con của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, bộ 5, trang 1132.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 **Hãy suy gẫm lại lời bà Ellen G. White đã viết ở trên. Làm thế nào để tư tưởng này giúp chúng ta hiểu được rằng tội lỗi là một nan đề của tất cả mỗi một con người và cho cả thiên sứ nơi thiên đàng. Đến cả các thiên sứ cũng không được an toàn nếu họ không chăm nhìn vào sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su có nghĩa là gì?**